

Het onderwijs van Bill Payne

De Vier B's

Being a Child

Dit beschrijft wat een christen is. Een christen is niet alleen iemand die betrokken is in christelijke of gemeenteactiviteiten, noch is een christen iemand die in een aantal regels of principes gelooft

Een christen is het best omschreven als iemand die in relatie staat met de Vader. Een christen is een zoon of dochter die in een intieme relatie staat, die relatie is alleen mogelijk door geloof in de Heer Jezus en zijn werk op het Kruis

Maar de boodschap van het kruis en christendom gaat veel verder dan het idee van redding. Jezus redde mensen niet alleen vanwege het simpele feit om de hemel te bevolken of ze te redden van de hel.

Hij redde hen van hun verschrikkelijke scheiding van God met als doel om hem terug te brengen naar intimiteit met Hem.

En die scheiding was natuurlijke gevolg/vrucht van de zonde en zelfzucht. God zond zijn Zoon om voor ons te sterven, om ons te redden van onze zonden en onze zelfzucht, van onze onafhankelijkheid van de Vader. Maar het kruis was niet alleen bedoeld om ons ergens van te redden maar om ons te winnen voor iets. We zijn gekocht met een prijs met de bedoeling om hersteld te worden tot Hem, die ons liefheeft en verlangt naar intimiteit met zijn kinderen.

Deze plaats van intimiteit is niet een plek van werken of streven. Het is geen plaats van vechten om te overleven of rivaliteit. Het is een plaats van rust, zekerheid en comfort. Kinderen werken er niet aan om kinderen te zijn, simpel gezegd: ze **zijn** kinderen. Kinderen hoeven zich niet te concentreren of welke inspanning dan ook te doen om hun positie als kind veilig te stellen. In plaats daarvan zijn ze bezig om hun tijd door te brengen met communiceren, verbinding te maken en een liefdesrelatie te hebben met de Vader

De vele activiteiten waarbij christenen betrokken zijn en die de kerkagenda bepalen kunnen niets meer zijn dan religieuze activiteiten. Dingen zoals Bijbelstudie, aanbidding en kerkdiensten

Ze kunnen eindigen zonder leven of doel, ze kunnen activiteiten zijn die veroorzaakt worden door een gevoel van religieuze verplichting. Voor sommigen zijn het een middel om te onderhandelen met God om zijn gunst te winnen, of zijn zegen voor anderen om Hem tevreden te stellen

Religieuze activiteit is van weinig waarde in het leven van een gelovige.

Maar als een kind zijn deze dingen die we doen, onze tijd van gebed, Bijbelmeditatie, aanbidding en gemeenschap met elkaar geen religieuze activiteiten maar relatie-activiteiten. Ze bouwen relatie en er groeit intimiteit als ze vanuit de goede motieven verlangens en doelen zijn gestart.

Alhoewel er verschillende manieren zijn van gebed, alle gebed is eenvoudigweg praten met onze hemelse Vader en omdat Hij onze Vader is verlangt Hij er eenvoudigweg naar om ze te

horen en betrokken en verbonden te zijn met zijn kinderen. Is er een doel? Zijn er doelen om nagestreefd te worden en werk dat gedaan moet worden. Nee, gebed is allereerst niet een stuk gereedschap om een doel mee te bereiken. Gebed is er louter voor gebed, het is in zijn grond niets meer en niets minder dan een kind dat met zijn hemelse Vader spreekt. Gebed is onze stem, ons kanaal om ons hart te delen, onze gedachten, onze noden, onze angsten, net zoals onze hoop en verwachtingen, om vrijmoedig God te vragen om in onze noden en wat we willen in te voorzien.

God staat klaar en is gewillig om ons te horen, om zijn kinderen te antwoorden en Hij is opgewonden om te spreken omdat ook Hij iets te zeggen heeft

Being: dit vormt het hart, is de sleutel. We zijn en weten ons kind van de Vader en hebben een relatie met de Vader. We weten ons gered, geliefd en hebben Hem lief. We vertrouwen Hem en her- en erkennen Hem als Vader. We bidden tot Hem, aanbidden Hem, lezen Zijn Woord. Het is allemaal vanwege onze relatie met de Vader. Het hoort ook het hart van de gemeente te zijn. ***Je groeit nooit uit het kind-zijn!***

Being = als een kind zijn, dat is de start, een Vader hebben/intimiteit. Dat is het hart van het christen zijn. Als je dat niet hebt dat is al het werken religie. God leren kennen d.m.v. bidden, aanbidden, tijd hebben.

Als de aandacht binnen de gemeente eenzijdig uitgaat naar 'being', dan komt mijn gebrokenheid centraal te staan en wordt de gemeente **een ziekenhuis**.

The second focus of Christianity is that of **Belonging**.
Belonging to the Family of God

Een christen is iemand die behoort tot Gods familie, iemand die is geïntegreerd in het lichaam van Christus.

Toen we christen werden, zijn we in Gods familie geweven en als deel van Gods familie, horen we elkaar lief te hebben zoals Christus ons liefheeft. De bijbel vraagt ons zelfs om ons leven af te willen leggen voor elkaar.

Eén van de grote bijbelse maatstaven van geestelijkheid- van hoe we onze relatie is met God is gebaseerd op hoe we omgaan met elkaar. Als wij anderen afwijzen, als we tevreden zijn met gebroken relaties en onafhankelijk leven met onze geestelijke familie dan kunnen we niet geloofwaardig uitroepen dat we God onze Vader liefhebben.

Want de liefde van God in ons en omgekeerd onze liefde voor Hem wordt bewezen in onze relatie met onze broers en zussen. Dit zet de liefde voor de heiligen op de eerste plaats voor onze prioriteiten.

Het woord "koinonia" wordt vertaald met gemeenschap, het is niet een plaatje van sociale activiteit zoals gezamenlijk koffiedrinken of over de voetbalwedstrijd praten aan het eind van de zondagse dienst

Het ware idee achter "koinonia" is het idee van "eigenaarschap".

Toen ik christen werd, kwam ik in het lichaam van Christus met wie ik een speciale eenheid deel. Eenheid van denken, van doel, van liefde en Geest. Maar door bij hen te behoren heb ik letterlijk mijn eigenaarschap over mijzelf en al mijn rechten opgegeven. Ik ben niet langer van mijzelf

In een verbond dat gelijk is aan het huwelijk maar op een ander niveau, ben ik één juk geworden met Gods familie. Ik ben één geworden met het lichaam van Christus.

Zij hebben eigendomsrechten op mijn leven. En waar dit zou kunnen leiden tot tot een soort cultische vorm van controle, de gelijkwaardige en gebalanceerde waarheid is dat ik hen evenzeer bezit als zij mij. Dit gaat niet over controle, omdat de Bijbel zegt niemand vader te noemen omdat we één Vader in de hemel hebben en niemand leider te noemen omdat we één leider hebben in Christus

Nee, deze wederkerige eigenaarschap is veel meer dan wederzijds accountabel zijn en verantwoording afleggen. Het is in werkelijkheid een verbondsrelatie dat de intimiteit tussen ons en God door zijn Zoon weerspiegelt welke op zijn beurtde intimiteit tussen de Vader, Zoon en de Heilige geest weerspiegelt

Dit "belonging" impliceert dat we in eenheid moeten werken. We moeten anderen liefhebben en behandelen zoals we willen dat ze ons behandelen. Dit gaat over leren om te functioneren als een team in het vervullen van Gods doelen. En ten slotte gaat dit over een diepe toewijding om deel te zijn van Gods mensen om hen lief te hebben zoals God ons lief heeft en hen te dienen zelfs wanneer het een opoffering inhoudt

Vandaag is het te gemakkelijk om de kerk te verlaten. Als het ons niet aanstaat wat we horen of als we een ongewenste reactie krijgen, lopen we gewoon weg.

Being part of a Church today can take absolutely no commitment other than to show up.. Many people attend Church but do not really belong to Church. Are they a thread in the fabric of the Body or are they an outside consumer taking what they like and leaving the rest?

Als de aandacht binnen de gemeente eenzijdig uitgaat naar belonging, dan zijn we **naar binnen gericht** en vergeten we waartoe we geroepen zijn.

Becoming like Jesus.

Toen we christen werden, kwamen we in een proces van verandering en transformatie. Waar elke christen een kind is van zijn Vader en elke christen behoort tot God's familie is het net zo waar dat elk kind van God naar het beeld van Jezus toegroeit

Dit beschrijft niet zomaar een realiteit van de christelijke ervaring maar een plan van actie voor elke christen wat het doel is van onze hemelse Vader dat we allemaal de gezindheid van Christus zullen hebben en dat al Zijn kinderen een afspiegeling zullen zijn van hun Heer en redder. We zijn een licht in de wereld van duisternis maar het licht schijnt het helderst wanneer het echt het licht van Jezus is dat uit mij stroomt.

Dit gaat werkelijk over discipelschap. We groeien dieper in onze relatie met God en leren Zijn wegen dag in dag uit. Discipelschap betekent een voortdurend groeien in liefde voor Hem, in Hem te vertrouwen, in Hem te aanbidden, om onze harten te bewegen om Hem vandaag meer gewillig te gehoorzamen dan gisteren, of elke dag dan ooit in het verleden. Als Jezus te worden betekent Zijn wetten en principes op de muren van ons hart te schrijven, het is een groeien in karakter, door meer lief te hebben, meer te vergeven, meer nederig te zijn, meer van alles wat Jezus is en minder van dingen wat mij scheidt van Christus

Met andere woorden, we moeten zonde haten en God liefhebben en in het liefhebben van God moeten we de dingen liefhebben die Hij liefheeft en de dingen haten die Hij haat. We moeten alles door Zijn ogen zien en bewogen worden door de dingen die Hem bewegen, verbroken worden door de dingen die Zijn hart breken

Hoewel we tot Hem komen als zondaren en gebroken mensen, werkt Hij in ons om die dingen die ons zo maken er uit te trekken en te vervangen met Hemelse eeuwige zaken. Deze oude scheppingen worden nieuw en veranderd. Hij verlost de gevallen staat maar dat is niet genoeg in God's economie. Ook koestert Hij het onvolwassen kind totdat het de weerspiegeling van Hem zelf is. Klaar om Hem te laten zien aan een stervende wereld

Als de aandacht binnen de gemeente eenzijdig uitgaat naar becoming, kunnen we verstrikt raken in **een streven naar heiligheid en burn-out raken**; we belanden in **een sfeer waarin we van alles moeten!**

Building the Kingdom of God

Elke christen is een kind, deel van een familie die naar het beeld van Jezus toegroeit. Maar er is werk te doen en een karwij dat nog niet af is. En elke christen heeft daarin zijn deel in het vervullen er van. En dus moeten wij onze handen slaan aan de ploeg en samenwerken om God's agenda te bevorderen

Elke christen hoort een bouwer van het Koninkrijk van God te zijn.

Nu zijn mensen van nature bouwers, iedereen bouwt iets. Mensen bouwen aan hun levens, hun families, hun onderwijs, hun zaken of carrières. Ze bouwen aan hun gemeenschappen, hun sociale clubs, hun kerken en aan hun toekomst. Maar al Gods mensen zijn bedoeld om bouwers van Zijn Koninkrijk te zijn.

Dit gaat over het ter hand nemen van de agenda van God en herkennen dat God ambities heeft. Er zijn dingen die God wil bereiken. Door de schrift en door de profeten heeft God in delen bekend gemaakt wat Hij van plan is te doen op deze planeet in het koninkrijk van de mens. En Hij vraagt van ons, Zijn mensen, nodigt ons uit, ja zelfs gebiedt ons om deel te nemen in het af maken van de ultieme taak om de volheid van Gods Koninkrijk te brengen

Dit gaat dus over werken en streven om dingen af te maken. Dit gaat over het kennen en laten groeien van onze gaven en talenten en te ontdekken wat onze roeping is zodat we onze plek vinden in het grote werk dat God voor ons heeft. Dit gaat over visie voor de toekomst zoals God het ziet. Het gaat over de intentie om Gods aanpak van handelen na te jagen met Zijn doel voor ogen

Dit gaat over de Grote Opdracht en over zending-gaan, zenden, ondersteunen en intercessie ten behoeve van God. Dit gaat over evangelisatie en Zijn getuigen zijn. Dit gaat over zout in een smaakloze wereld en licht in een wereld vol van duisternis. Dit gaat over beschikbaar zijn voor God om Zijn licht te laten schijnen en Zijn Woord te delen in onze families, omgeving, gemeenschappen, scholen, kantoren steden landen en daar boven uit. Het gaat over het bereiken van elk gebied van ons leven, elk koninkrijk en elke plaats die invloed heeft met het Evangelie.

Dit gaat over het doorgaan met de bediening van Jezus in de wereld, Zijn voeten, Zijn handen te zijn en Zijn stem om Zijn liefde, compassie en zijn boodschap naar de wereld te brengen

Als de aandacht binnen de gemeente eenzijdig uitgaat naar building, wordt het motto: go go go, met het gevaar dat we niet meer groeien in onze relatie tot God en tot elkaar en we **ons eigen koninkrijkje gaan bouwen**.

Samengevat: ik ben een kind, wat behoort tot een familie die een familiebedrijf heeft, waarmee de wereld bereikt wordt!

Het gevaar van een doelgerichte gemeente:

Te veel doel/doegericht zijn heeft het gevaar in zich van exclusief worden. Alles draait om het behalen van het doel. Maar binnen een gemeente moet het niet gaan om doelen, maar om waarden. Waarden als relatie-gerichtheid, trouw, liefde. Als we waarde-gericht zijn, komen de doelen van zelf. De waarden zijn bepalend, de strategieën komen daarna en de doelen groeien dan organisch.

Dit zijn de kenmerken van een discipel en hier moet een discipel mee bezig zijn met anderen.

3 dingen die een discipel kenmerken:

1. luister en wees hongerig naar instructies (zonder dit => onmogelijk om gediscipeld te worden). niet alleen instemmen met dat wat al in je hart leeft. Sta aan de ontvangende kant, om te willen leren.
2. wees bereid om gecorrigeerd te worden. Zie de kerk niet als een TV, als het je niet bevalt, wegwezen.
3. wees bereid om gedisciplineerd te worden, net als in een familie moet er soms discipline zijn, voor de bestwil voor het kind.(consequenties onder ogen zien).

Praktisch discipelschap

Verkeerde houding binnen de kerk = wat heb je voor mij?

Teveel mensen komen met klachten, mijn verwachtingen zijn niet vervuld.

Zelfs de vraag: discipel mij - is niet zoals het zou moeten. Een ieder zou moeten overvloeien, geven => dan wordt je zelf ook gediscipeld, na een baby tijd wordt het tijd om op die ander gefocused te zijn => zo worden alle noden geledigd, zo wordt iedereen gediscipeld.

Geluk moet op het altaar, het is een wereldse uitdrukking, niet een Bijbels begrip = vreugde.

Belangrijkste doel van de kerk = discipelen maken.

Niet het gebed, de preek of de aanbidding zijn het belangrijkste, maar dat er een atmosfeer is, waarin mensen groeien tot krachtige aanbiddingsleiders, tot gebedsstrijders, etc.

Kerk: een plek waar je mensen uitnodigt om Jezus te (blijven) volgen

Zorg voor gelegenheden, waar mensen kunnen groeien

In dit alles is LIEFDE het allerbelangrijkste, waar een kerk in opvalt.

Hindernissen die discipelschap in de weg staan:

1. trots en onafhankelijkheid (Jezus vond het waard om voor die ander te sterven)
2. Zelfgerichtheid (self centerdness): de focus moet altijd Jezus zijn.
3. verkeerde prioriteiten, b.v. groei, maar beter minder groei, maar goed discipelschap